

โคลงกระทู้ วิจารณ์าน

พิมพ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ เจ้าจอมช่วงรัชกาลที่ ๕

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๕

พิมพ์ที่โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากร

โคลงกระทู้ วชิรญาณ

พิมพ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ เจ้าจอมช่วงรัชกาลที่ ๕

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๕

พิมพ์ที่โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากร

เลขที่: ๗๙.

เลขที่ ๗. ๕๕

เลขที่ ๗. ๕๕

NATIONAL LIBRARY OF THAILAND

3111005350581

คำนำ

ด้วยเจ้าภาพงานศพเจ้าจอมช่วงรัชกาลที่ ๕ ให้มา
แจ้งความยังหอพระสมุดวชิรญาณสำหรับพระนคร ว่า
ในงานปลงศพเจ้าจอมช่วงจะใคร่พิมพ์หนังสือเป็นของ
แจกสักเรื่อง ๑ ขอให้กรรมการช่วยเลือกเรื่องหนังสือ
ในหอพระสมุด ฯ พิมพ์ให้ตามประสงค์ ข้าพเจ้าจึงเลือก
โคลงกระทู้อธิษฐานให้พิมพ์

ที่เรียกว่าโคลงกระทู้ แขนงนี้มีมาแต่ครั้งกรุง
ศรีอยุธยาเป็นราชธานี เป็นของสำหรับกวีชอยแต่ง
ประกวดกัน เพราะแต่งยากกว่าโคลงสามัญ ลักษณะ
ของโคลงกระทู้นั้น เลือกเอาประโยคญาคำพจน์ใด
อันหนึ่งตั้งเป็นคำนำของโคลงทั้ง ๔ บาท เรียกว่ากระทู้
บังคับให้แต่งโคลงให้ไต่ความกินกับกระทู้ อันนี้เป็น
ลักษณะโคลงกระทู้ บางทีแกล้งเอาคำที่แปลไม่ได้
ภาษาที่เคี้ยวตั้งเป็นกระทู้ก็มี จะยกมาพอให้เห็นเป็นตัว
อย่าง โคลงกระทู้ของโบราณมีอยู่ดังนี้

๑๖. พระ เล่มเจ้าว่าหวัช เวียมพัง
 ลุ่ม ว่าตอนเรียนหวัช ว่าหวัช
 ยุ่ม ว่าเข็ชชักรัง เวียมร่วม คำแม่
 ปุ ว่าหอยแม็กล้วย ว่ากล้ายเรียนตามฯ
๑๗. เพื่อนกิน สิ้นทรัพย์แล้ว แหนงหนี
 หาง่าย หลายหม่นมึ มากได้
 เพื่อนตาย ถ้ายแทนชี วาอาตม์
 หายาก ฝากผีเช้ย ยากแท้จักหา ฯ
๑๘. ขาพังเสื่อ หมูไม้ มากมูล
 เรือพังพาย พายว ยাত্রเต้า
 นายพังข่า ขริขรณ ตามคติ มากแซ
 เจ้าพังข่า คำเช้า ช่วยสิ้นเส้งงาน ฯ
- โคลงกระทู้ที่ยกมาเป็นตัวอย่าง ๓ บทนี้ จะแต่งแต่
 กรุงเก่าทั้งนั้น ถ้าจะแต่งในกรุงเทพฯ ย่าง และ

ค.

ใครเป็นผู้แต่งไม่ทราบแน่ แต่ผู้อ่านคงจะเห็นได้ว่า
เขาแต่งดี จะแต่งสู้ยากทั้ง ๓ บท

โคลงกระทู้ชีวิตนิพนธ์ที่พิมพ์ในสมุทเล่มนี้ เกิดขึ้น
เมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๖ ด้วยกรรมการหอพระสมุดฯ ในเวลา
นั้น ประวราภักดิ์ว่าผู้ที่ชอบแต่งโคลงในปัจจุบันก็มีมาก
จะใคร่ทราบว่าผู้ใดจะแต่งสู้โคลงกระทู้ของโบราณได้
ฤๅไม่ กรรมการจึงคิดทำคำกระทู้พิมพ์ประกาศใน
หนังสือชีวิตนิพนธ์พิเศษเป็นรายสัปดาห์ละกระทู้ ชวนให้
บรรดาผู้ที่ชอบแต่งโคลง แต่งส่งมาประกวดกัน กรรมการ
เลือกเห็นว่าบทใดดีกว่าเพื่อนก็ให้รางวัล บทที่ดีของ
ลงมาก็ยกย่องว่าเป็นไกรสร่างวัล แล้วพิมพ์โคลงเหล่านั้น
ให้ได้อ่านกันในหนังสือชีวิตนิพนธ์พิเศษทุกสัปดาห์
เรื่องเดิมของโคลงกระทู้ชีวิตนิพนธ์มีมาดังนี้ ท่าน
ทั้งหลายอ่านในสมุทเล่มนี้คงจะเห็นได้ ว่าโคลงกระทู้
ที่กวีชั้นหลังแต่งไม่เลวเลย และจะรู้ตัวผู้แต่งได้โดย
นามซึ่งบอกข้างท้ายโคลงทุกบท

ก

ข้าพเจ้าขออนุโมทนาในการบำเพ็ญกุศล ซึ่งเจ้า
ภาพได้จัดการปลงศพเจ้าจอมช่วง รัชกาลที่ ๕ แลได้
พิมพ์หนังสือเรื่องนี้แจกให้แพร่หลาย หวังว่าผู้ที่ได้รับ
ไปอ่านคงจะพอใจแลอนุโมทนาในการกุศลนี้ด้วยทั่วไป.

อภัย ภิรมย์ผลานิ สภานายก

หอพระสมุดวชิรญาณ

วันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๕

สารบาณ

กระทั๓	๑	แ๓งไว้ แ๓งร่า แ๓งจ่า แ๓งเ๓อก	น้า	๑
กระทั๓	๒	ทะ ลุ่ม บม ๓	,,	๒
กระทั๓	๓	กะ ชูน ริน ๓	,,	๓
กระทั๓	๔	เ๓ โ๓ ไว้ เ๓	,,	๔
กระทั๓	๕	กระ๓ก กระ๓ก กระ๓ง กระ๓ง	,,	๕
กระทั๓	๖	ลี้ ล้า หร หร	,,	๖
กระทั๓	๗	๓ ๓ เ๓ ๓	,,	๗
กระทั๓	๘	โ๓ ๓ ๓ ๓	,,	๘
กระทั๓	๙	โ๓ โ๓ โ๓ โ๓	,,	๙
กระทั๓	๑๐	๓ ๓ น้า ๓	,,	๑๐
กระทั๓	๑๑	ระ เ๓น มน ๓	,,	๑๑
กระทั๓	๑๒	๓ ๓ ๓ ๓	,,	๑๒
กระทั๓	๑๓	หวิ ๓น น๓ ๓	,,	๑๓
กระทั๓	๑๔	นิน ๓า ๓า ๓	,,	๑๔
กระทั๓	๑๕	๓ม ๓เ๓ ๓น ๓๓	,,	๑๕
กระทั๓	๑๖	โ๓ ๓ โ๓ โ๓	,,	๑๖

๗

กระทั๑๓๗	อึ หล๑ก ขล๑ก ขล๑ย	หน้า ๑๘
กระทั๑๓๘	ก กะ มะ เถิง	๒๐
กระทั๑๓๙	หน๑ง ส๑อง ส๑าม ส๑ี	๒๑
กระทั๑๒๐	เฮ บิ ๑๑ ๑๑	๒๓
กระทั๑๒๑	คล๑ก คล๑ ค๑ โม๑ง	๒๔
กระทั๑๒๒	อึ หล๑ย ๑๑ ๑๑	๒๖
กระทั๑๒๓	ข๑ ๑๑ ๑๑ ๑๑	๒๗
กระทั๑๒๔	พา โล โส เก	๒๘
กระทั๑๒๕	อา อึ อึ ๑๑	๓๐
กระทั๑๒๖	โ๑ล ๑๑ โ๑ล ๑๑	๓๒
กระทั๑๒๗	สา ล๑พา ๑๑ โล	๓๓
กระทั๑๒๘	๑๑ หร๑ง ม๑ง ๑๑	๓๕
กระทั๑๒๙	๑๑ ล๑ง ๑๑ ๑๑	๓๖
กระทั๑๓๐	๑๑ ส๑าง ๑๑ ๑๑	๓๘
กระทั๑๓๑	๑๑ ๑๑ ๑๑ ๑๑	๓๙
กระทั๑๓๒	๑๑ ล๑ก ๑๑ ๑๑	๔๑
กระทั๑๓๓	๑๑ ๑๑ ๑๑ ๑๑	๔๒

ค		
กระทู้ที่ ๓๔	อยู่ มั่น ขวัญ ยิน	หน้า ๔๔
กระทู้ที่ ๓๕	ปะ ถึง โยน โกก	„ ๔๕
กระทู้ที่ ๓๖	นะ รก จก เปรวต	„ ๔๗
กระทู้ที่ ๓๗	ล้ำ รัย คัย คั่น	„ ๔๘
กระทู้ที่ ๓๘	ทก ทัก คง คัง	„ ๕๐
กระทู้ที่ ๓๙	โลภ โม โท สัน	„ ๕๑
กระทู้ที่ ๔๐	อ ล้อย ย้อย แอ	„ ๕๓
กระทู้ที่ ๔๑	อะ หรม ถม เถ	„ ๕๔
กระทู้ที่ ๔๒	จับ คำ ถลำ แดง	„ ๕๖
กระทู้ที่ ๔๓	ผู้ ชาย พาย เรือ	„ ๕๗
กระทู้ที่ ๔๔	ผู้ หญิง รัง เรือ	„ ๕๘
กระทู้ที่ ๔๕	บ น้ำ ฟา ใหม่	„ ๖๐
กระทู้ที่ ๔๖	เสี่ย กำ ซ้ำ กอบ	„ ๖๒
กระทู้ที่ ๔๗	เควระห์ หาม ยาม ร้าย	„ ๖๓
กระทู้ที่ ๔๘	นั่ง ยาม คาม ไฟ	„ ๖๕
กระทู้ที่ ๔๙	ใจ เร็ว ค่วน ไต้	„ ๖๖
กระทู้ที่ ๕๐	เปน ไร เปน ไป	„ ๖๘

โคลงกระทู้วิชาญาณ

กระทู้ที่ ๑

บทได้รางวัล

แดงไว้	เรือเสด็จก้าว	ชลธิ
แดงว่า	หลังคามี่	มาศเกอ
แดงจ้ำ	ม่านทองสี	แดงส่ง แสงเอย
แดงเอือก	พลพายเออ	เอ็ดร้องเหยอวเหยอว
กรมหมื่นนราธิปประพันธ์พงศ์		

บทใกล้รางวัล

แดงไว้	ส่องโลกย่น	อาทิตย์
แดงว่า	ทาสีตึก	ที่ข้าย
แดงจ้ำ	นั่นโลหิต	ฤกษ์คี่
แดงเอือก	ทิวแดงท่าย	แห่เข้าขบวนเก็น
กรมหมื่นนราธิปประพันธ์พงศ์		

๒
กระทุ้ ๒๒
บทไ้ร้างวัล

ทะ เลักคึกขำม เกรียมยาน
ลุ่ม ลักละหานธาร ทอดไม้
ขุ่ม พฤษะระตากขวาน เกรียมลัษ เทอญพ้อ
ป จะรับเกรียมไ้ เชือกข้งผูกข้ง
นายทัก เปรียญ

บทไ้ร้างวัล

ทะ ลายคักเก่าก้อแก ถนนขยาย ใหญ่นา
ลุ่ม กลบคอนเกลาฉาย เรียบร้อย
ขุ่ม ข่าปวายไปรยทวาย หินเกลี่ย กลึงแฮ
ป อิจูเปนทางน้อย ขนนายให้คนเกิน
เจ้าฟ้ากรมขุนนริศรานุวัดติวงศ์

๓
กระทุ้ง ๓

บทที่ ๒ ไร่ร้างวัด

อะไรเร่งให้ ทันกะ—
 คำนวณเพนพระ นั่งพร้อม
 อตกยกกระทะ หยอตกที เร้วเทอญ
 ยุ่มุญาติน้อม นอยเข้าถวายของ
 นายทัก เปรียญ

บทโทรทัศน์

ขววยริมโองข้าง ครวี่ไฟ
 เช่ยเองเร็วไป หยิบแล้ว
 น้ำสุกในไห มาหน้อย เถิดรา
 หอบกระหายแล้ว แซ่ข่เป็ลยเต้มที่
 กรมหมื่นนราธิปประพันธ์พงศ์

๕
กระทุทุ ๕
บทไคร้างวัล

เค ทางวางวังขัน พฤกษา สูงเฮย
โก กะกักรูมา มัวลั้ม
โว โวว่าให้หา พระนัทร เซตนอ
เว เหมเจตยตรนั้ม เหนยวน้าวรณูถาม
นายทัก เปริยญ

บทไกลร้างวัล

เค เซอแซบเมอຍมัว แชแหม
โก ไรกรุปไค้มแล หลยชา
โว ทะล่งตั้งแซ โนนัน ละนา
เว หลักรถไปกขัว ชคินเจกเวอย

เจ้าฟ้ากรมขุนนริศรานุวัดติวงศ์

๕
กระทุทุทุ ๕
บทไตรังวัด

กระตุก	โกไข่จักรม้วน	เขม้งลาน พิกาเฮย
กระตัก	เลื่อนเข็มเคินขาน	ข้าวคล้อย
กระตุ้ง	คัทมโฆงกาล	กำหนด ส่วนแฮ
กระตัง	แกว่งลูกคัมห้อย	เหตุให้แรงหัน

หลวงศรีสงคราม ปลัดเมืองพิเชียร

บทไตรังวัด

กระตุก	ขาดแผลแพทย์คว้าม	ขาดยักษ์ ไฉนฤา
กระตัก	ขี้ใส่สุรามัก	กรอกหน้า
กระตุ้ง	ใครเอ่ยแล้วซงัก	คิตอ้าง กัด
กระตัง	ข้อมต่อคำยำ	เยี่ยงนั้นเทียวสหาย

กรมหมื่นนราธิปประพันธ์พงศ์

๖
กระพุ้งที่ ๒
บทไฉรงวัล

สู้ สมัยสยามีศรีไค้ รัชฎา ภิเศกษา
สู้ คัพพัศชรเสริญยา รเมศไค้
หฐ ประทีปแต่งผลองฮา นุภาพธิ บดินทร์เฮย
หฐ ราษฎรถวายไชยไช้ โห้ชีวเปนเฉลิม
หฐ หม่อมอนนุวัตรวรพงค์ (ม.ร.ว. จิตร)

บทไกลไฉรงวัล

สู้ คื่องามอร่ามล้วน แลพิศ วงเทอญ
สู้ พยงค์เคิมคิค กั๊บลู้
หฐ คื่อเล่ให้ชวลิต เส่มนคัพพั บณพ้อ
หฐ ควบหรงรู้ ตั้งนคัพพัถลาง
หฐ หม่อมอนนุวัตรวรพงค์ (ม.ร.ว. จิตร)

๗

กระทุ้งที่ ๗

บทไถ่รางวัล

ทุ	ยลเท่าใหญ่ล้ำ	ริมหนอง
ค	กระหน่ำชำระของ	กตไว
เท่า	กระตือรือร้นกระตือรือร้น	กตไว
ตาย	ฉิบหายไ้	รียก้นกลเรือน

พระองค์เจ้ากัลยาณประวัติ

บทไถ่รางวัล

ทุ	ขี้เท่าเข้า	แฝงพง อยู่แฮ
ค	ฟาดด้วยพลองลง	ประเปรียง
เท่า	นาช่อนอยู่ตรง	พลองถูก
ตาย	ทักขิขัพเพียง	ขี้แก่งก่อเวร

ขุนบวรหารวรจรด (จันทร์)

๘
บทที่ ๘
บทไค้รางวัล

โก สัถ์ครั้นเอนทรท้าว พรหมา กัถ
วา ระถึงมรณา ยัแคล้ว
ปา ญไข่มุสา ะยัง ยันนอ
เบ็ท โลกประไลยแล้ว ลัษไค้กุกัน
หม่อมมอญวงศ์วรพัตร (ม. ร. ว. สำเริง)

บทไค้ถ้งวัล

โก สัถ์ครั้นเอนทรท้าว สัถ์สอง
วา ระถึงมรณา ยัแคล้ว
ปา ญไข่มุสา ะยัง ยันนอ
เบ็ท โลกประไลยแล้ว ลัษไค้กุกัน

นายปาล เปริยญ

กระพุ้งที่ ๙

บทได้ร้างวัล

โก	คคิกสำแม่น	เมืองอินทร์ กัก
โก	ภูิสองโกฏิกิน	กยไช
โย	เยไ้แสงสิน	ทรัพย์ใหม่ มาเนอ
โส	พศิกทรัพย์ไ้	เก่าต้องตกสูญ
หลวงสารประเสริฐ (พูด)		

บทโกส้างวัล

โก	คทรัพย์นั้ร้อยเท่า	ไรไร
โก	ภูิแสนแน่นใน	พ่างพัน
โย	คาวจรใจ	แหงนหน้าย
โส	มนั้เต็มจิตรตน	แต่ด้วยมรรคผล

นายช่วง เปรียญ

กฎที่ ๑๐

บทได้รางวัล

ขุ ขยายหมายเทียบน้ำ ในธาร
 สท ไรชสายสันยาน หยั่งไต้
 นท นาจิตรฤาหาญ เห็นตลอด
 ฐ ฤ ฤกมลอยู่ไล่ สุกข์เลี้ยงจน
 นายชุ่นชวค

บทใกล้รางวัล

ขุ ประมาความเกลียดแค้น เรือนเคียง กันแฮ
 สท ระพิชิตทางเพียง โชคกัน
 นท นาถิ่นทางเรียง รักร่วม กันเฮย
 ฐ ฐ เทำร้เหมือนสนั่น สดวกควัยเกินเจน

พระยาศรีสุนทรโวหาร (กมล)

๑๑
กระทุ้ที่ ๑๑
บทได้ร้างวัล

ระ	เห็ดเต็รจเตรไ้	โดยโพยม
เก้น	รัคมีเพียงไสม	ล่องหล้า
มน	ตรเวทอาจโรม	รณราช กัถิ
ควิ	ทุจวิตฉีกกล้า	เกลื่อนผึกแคลน
		หม่อมเจ้าประภากร

บทไกลร้างวัล

ระ	บ้อลือเกียรทิจ้าง	เอกองค์ พุทธเช
เก้น	พระคุณธรรมสงฆ์	สุกแก้ว
มน	ทินโกรธโลกหลง	ญาแปด เขื่อนนา
ควิ	โลกโศภาคแพรว	พรังพรังมรตนัม

ขุนบรรหารวรรณ (จันทร์)

กัณฑ์ที่ ๑๒

บทได้รางวัล

ท	รณเรียมคร่ำเจ้า	แจ่มจันทร์
ส	รียวนจักพลัน	ลย์ไม้
ม	หมางสิ่งใดฉัน	จึงไม่ มาแม่
ก	นิกเมื่อวานได้	ปลอบแล้วควรหาย

พระยาสมุทรวรพการ (ทศ)

บทใกล้รางวัล

ท	คิยัคคิยนอม	นมัสการ
ส	คตทศพลญาณ	ยิ่งแก้ว
ม	นินพนัสสาร	สงเคราะห์ กว้ยเฮย
ก	รียเสนะไฉนแล้ว	พณข้าขอเสมอ

หลวงศรีสงคราม ปลัดเมืองพิจิตร (แย้ม)

๑๓
กระทุ้ ๑๓
บทไ้ร้างวัล

หวั	ใครใครนั้ไ้	ทังใจ นั้กนา
ล้า	จะมีที่ไ้ไหน	ถันนั้
นอก	จากอูทริไ้ใคร	จักนั้ก ฌนั้ญ
ครู	ว่าเป้นเองซั้	เหตุนั้ชนั้ตตา

พระยาศรีสุนทรโวหาร (กมล)

บทไ้ร้างวัล

หวั	ใจกายพจนั้นั้	พทธีรรวม สั้งซั้แซ
ล้า	โกฏั้ศั้ทรุบَّا	วาศฝ้าย
นอก	ในสั้งสวัสั้คั้	นวยสั้ง
ครู	ช่วยชั้ตโรครั้	เรอ้งร่อนมลายสุญ

นายบรรจงสารวินิจ (เชย)

๑๔

บทที่ ๑๔

บทได้รางวัลที่ ๑

นิน	ทาดินท์พจน์พร้อง	เพียงกล
ทา	รกล่นขางคน	เทียบแม่น
กา	ละเมื่อมีกมล	หมายโกรธ กัณหา
เล	ขะรูปโคยแค้น	หยิบไม้มาคิ

นายนาน

บทได้รางวัลที่ ๒

นิน	นะหคมรฎกถัน	เงินตรา เหลือเฮย
ทา	ยาทรบิทรพัยมา	จ่ายจ่า
กา	กนกไม่คึกหา	ผลเพิ่ม อิกเลย
เล	สะทุนเคินช้า	หมกด้วยจิตรทนาง

เจ้าหมื่นศรีสวรรค์ (เพ่ง)

นิน นาทย่นลั่นแล้ว เร็วหาย เลี้ยงเฮย
 ทา รกร้องโศกหมาย ว่าสิ้น
 กา ปากว่ายาวหลาย ลองวัค รู้แฮ
 เล สมนนุญเล่นลั่น สอຍໄຕ໊นໄຕ

ขุนวิจิตรวาทะ (มา)

กระทุ้ ๑๕

บทได้รางวัลที่ ๑

คุ่ม ทองเทียบท่านผู้ ยุติธรรม
 โผล่ พจน์บ่แผกบรรพ แยะอ้าง
 โสน ท่านเฉกชนพรวค อสัศย์ พาลแฮ
 ลอย เลื่อนลมลั่นคว้าง ยากรู้จริงไฉน

ขุนทิพยกระวี (พุ่ม เปรียญ)

บทได้รางวัลที่ ๒

คุ้ม	ขุนซ่างห้อย	โสกา
ไผ่	ภักตร์พอวยตา	จิตรแก่น
โสน	เหลื่องคูกุฉิวกา	ทองทาบ ผัวแม่
ลอย	รูปพอเห็นเร้น	ยั่วให้เรียมโหย

หม่อมนิวัตติศรวงค์ (พยอ)

คุ้ม	ไผ่นามคอกไม้	ชนิตุค	เล่นเอย
ไผ่	ผลุกกลัยคำมุด	มอดน้ำ	
โสน	ฤระกำอุค	เป็นท่น	ทำเฮย
ลอย	ฟไฟลุกซ้ำ	ถ่วงควัยกินจม	

นายปาล เปரியญ

กระทุที่ ๑๖

บทได้รางวัลที่ ๑

โก	ฉะฉิวเกิดขึ้น	แก่คน ไข่นา
โร	คะหาขวยผล	เพิ่มให้
โก	ฉะเกิด, โกมล	คิกมลละ เสียแล
โส	มนัสย์เสพยาไว้	โรคนั้นพลันหาย

พระองค์เจ้ากัลยาณประวัติ

บทได้รางวัลที่ ๒

โก	สินทรค์อสร้อยรัตน	เถกของกรง นินา
โร	จิโรขบรมราชผดุง	เผด็จเศวรา
โก	ศลตำการะวัง	เจริญรัชช ยิงแซ
โส	มนัสย์ทวยราชฎเฝ้า	แต่ขอพรถวาย

ขุนศุภกรณ์บรรณสาร (นุ่ม)

โก ไรกรูปเหี่ยวแห้ง กตูกโครง ชื่นเวย
 ไร บ้องพองพุง, โกง เก่งกล้า
 โก หกคก, ชักโยง เพื่อนสับ ผันเฮย
 ใส ไครกเหม็นสาบ, ถ้า พบแล้วควรวะวัง
 นายปลาล เปรียญ

กระทู้ที่ ๑๗

บทได้รางวัลที่ ๑

อิ สัตว์วิญญูมนุษย์แม่ ลูกคน
 หลุก หลิกกิริยาคน อิกถ้อย
 ขลุก ขลิกมกัญญคน เขาค่อน ขอคนา
 ขลุ่ย ว่าดงยังน้อย กว่น้ำคำดิน

พระองค์เจ้ากัลยาณปรวรวิ

อิ	วิยาบถพร้อม	กายใจ	วิเศษ
หลุก	หลิกเหลือเกินไป	ไปพรัง	
ขลุก	ขลิกคึกการไว	การห่อน	งามเลย
ขลุ่ย	เขารกจิ้งหรีดทั้ง	ฉัแล้วเพลงเลี่ย	

นายนาณ

กระทู้ที่ ๑๘

บทได้รางวัลที่ ๑

ก	มารชาญเชื้อวไฉ	ความเพียร เสมอมา
กะ	กิจบผิตถเขียน	แยบรู้
มะ	โนชอัสตยเสถียร	สถิตยเที่ยง ธรรมแซ
เท่ง	ใหญ่ใจโคตรู้	เติกนัยผลากไหน
		นายปาล เปரியญ

บทได้รางวัลที่ ๒

ก	มารมีสติทั้ง	ขัญญา ยิ่งแซ
กะ	จิวิคกัสา	มารถรู้
มะ	หัลละกลา	มกโง่ เขตานอ
เท่ง	แต่กายไยรู้	สิ่งให้ใจเกษม
		หม่อมเจ้าประภากร

กุ คลยส่งแล้ว ออย่าขวาย ขวนเลย
 กะ โนนกะนี้หมาย ไปไต่
 มะ นัคนักถึงกาย กอนอย่า ทยานเวย
 เเทิง นักชักคักให้ หักล้มกลางคัน
 นายปาล เปรียญ

บทที่ ๑๙

บทไตรังวลที่ ๑

หนึ่ง สุนัขลับถ้วน คววจรค
 สอง จุคนับร้อยทศ ทำนไต้
 สาม สุนัขลับพันชยค เขยอนขยิบ ไปแซ
 สี่ จุคนับหมื่นให้ เว้งรู้สังขยา

พระสมุห์วร วัดสระเกษ

บทได้รางวัลที่ ๒

หนึ่ง เขี้ยยกเป็นนพตัง ตำรา เลขแซ
 สอง เขี้ยยกเป็นแปดสา รักไว้
 สาม เขี้ยยกก็เจ็ดปรา กฏลับ แลพ่อ
 สี่ เขี้ยยกเป็นหกไต เขี้ยยกห้าคงเขี้ยว
 กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิธาดา

หนึ่ง โจทย์ว่าลูกไม้ ช่อมา
 สอง ลูกต่ออัฐครา รัยไว้
 สาม ผลค่าไพหนา ขายส่ง ไปพ่อ
 สี่ อัฐกำไรไค้ ลูกไม้ก็ผล

นายฟุ้ง วังเจ้าฟ้ากรมขุนนริศร์

๒๓
กระทุ้ ๒๐

บทได้รางวัลที่ ๑

เอ	บิ้อ่านออกนัย	คุยโหมง
บี	เลียคเยสโนโฝง	บ่ล่อยเพ้อ
ซี	กายกหน้าโคลง	ห้วยก ไหล่พ่อ
ดิ	แต่ทำยาเพื่อ	ฝรังแลวักไฉน

กรมหมื่นนราธิปประพันธ์พงศ์

บทได้รางวัลที่ ๒

เอ	เขื่อนค้อเถอะ	ถูกคั หนะเฮอ
บี	ขบขบ	อย่าไผล
ซี	ชว่ไปชั	ว่าง่าย เก็ดพ่อ
ดิ	อย่าคัแตกให้	ออกส่าให้หาคั

กรมหมื่นนราธิปประพันธ์พงศ์

เอ	เชียวร้อนคิมน้ำ	แขงคล้าย ร้อนชา
บี	เลียคเล่นให้หาย	เมื่อยไ้
ซี	เมนโยกพอหมาย	แทนทัก หินแฮ
ที	ซัดแม่เขียงไ้	ชั่วแกกัลยเสีย

กรมหมื่นคำรงราชานุภาพ

กระทุ้ที่ ๒๑

บทได้รางวัลที่ ๑

คลุก	คลักชักม้าง	เวียนวน
คลี	พระอินทร์เงาะกล	เกี่ยวแก
คี	ขวกฤทธิสามนต์	กั้หมู่ เขยซา
โมง	ประมาณอินทร์แพ	เงาะไ้ ไชยเฉลิม

หลวงศรีสงคราม (แย้ม)

บทได้รางวัลที่ ๒

คลุก	คลุ้มหักผู้	พลทหาร รบเอย
คลี	คลุกยกขึ้นทยาน	ยู่ทอแก้ว
คี	โมงหนึ่งผกการ	ยู่ทอย่า เทียงเอย
โมง	หนึ่งย้ายไม่แคล้ว	หยกท่าโมงเย็น

หลวงราชกิจเลขา กรมช่างทอง

คลุก	เคล้าเมา้มกเกอ	การสนุก
คลี	เล่นแผ่นโผนทุก	คำเข้า
คี	แน่นแต้นซุก	ชนอีก แลแฮ
โมง	หมดเวลาเข้า	จากสิ้นความเจริญ
		นายปั้น หอพระสมุท

๒๖
กระทุ้ ๒๒

บทได้รางวัลที่ ๑

อิ	หลยผยแฉกไ้	ยามรวย
ไหล	เลอะกินเล่นหวย	ถั่วจำ
ไถ	เลื้อกล้ายเลียหวย	ควารหมก แล้วพ่อ
เลน	ว่าเหลวกลยซ้ำ	ยังล่าเลนเหลว

ขุนศุภกรณับรรณสาร (นุ่ม)

บทได้รางวัลที่ ๒

อิ	โปง โปผ้นเหล้า	เมาหมก
ไหล	เลื้อคยเกลอพยศ	ยิ่งร้าย
ไถ	ทอแต่คอคค	ขยันแต่ โกงนา
เลน	ไม่โลโครกคล้าย	มณยัคณ์ควรแหง

กรมหมื่นนราธิปประพันธ์พงศ์

อี จูชนกัไว้ หวังปลา
 ไหล หลกหลงเหยอมา ตึกอู้
 ไถ เลือกเลือกกายา ขอาฯ ออกแซ
 .เลน เปรอะประโมงกั เก็บไต้ไปเรือน
 พระมหาท้วง วัดสระเกษ

กระทุที่ ๒๓

บทได้รางวัลที่ ๑

ขอ แสทงเคาวพท้วย ฤทธิยง
 วัย วัคพนาสนอง ไล่เกล้า
 กระ หม่อมตางพานรอง วรอรธ ขวยเขย
 ฌม แฉกเขาสุนธเคล้ำ ครุ่นชันพานเฉลิม
 กรมหมื่นนราธิปประพันธ์พงศ์

บทได้รางวัลที่ ๒

ขอ โทษครวณผิดแล้ว พอประทั้ง โกรธนา

รับ ผิดใครจักชัง มากไ้

กระ ค่ำจิดรเมอผิตยัง ว่าชอบ นั้นแฮ

ผม ยุ่งเกาหัวให้ เคียดแค้นเคืองจ

ขุนศุภกรณัวรรณสาร (นุ่ม)

ขอ เศษทวยเทพทั้ง อินทร์พรหม ปวงฤ

รับ จุระเรียมให้สั้ม มาดไ้

กระ ยายังสิ่งอกม จะบ่วง สรวงนา

ผม จุ่งเกิดดกให้ หมตรอันความฮาย

เจ้าหมื่นศรีสวรรค์ (เพ่ง)

๒๘
กระทุทุ ๒๘
บทได้รางวัลที่ ๑

พา หนะพฤษภไธ สยมทรง
โล เกศร์ครวไลหงส์ วเหตฟ้า
โล ฤทธกฤษณฉำรง วรพำห สับรรณแฮ
เก วละเทพถ้วนหน้า ห่อนล้ำสามเษ
พระองค์เจ้ากัลยาณประวัติ

บทได้รางวัลที่ ๒

พา ละถึงจะเลียง เพียงโต กัด
โล ฤทธฤทธิใจ ไปร้าง
โล นักช้อคเสฟโนน โสโครก
เก จิอาจารย์อ้าง เปรี๊ยค้วยพาลชน
พระองค์เจ้ากัลยาณประวัติ

พา	เหี้ยมบริสุทธ์นั้น	นกยาง
โล	ภะจิตรติตรคาง	ขุ่นเคร้า
โส	กาล่อปลาวาง	ใจึก กินแฮ
เก	บิกทุจรีตเค้า	คติน์ควรรวัง

หลวงศรีสงคราม (แย้ม)

บทที่ ๒๕

บทได้รางวัลที่ ๑

อา	บุลิมเนตรชน	เอะจิตร
อิ	หลก้อเหลอคิก	วุ่นว้า
อุ	แม่น์ไฉนสฤคย์	ปราสาท อร่ามเฮย
เอ	ยศบริวารอ้า	แน่นแท้อ่าฝั้น

นายเปลี่ยน หอพระสมุท

บทได้รางวัลที่ ๒

อา	เกิดแต่ชะอ้าง	ขรรณแดง
อิ	เกิดแต่ไฉ่แปลง	เปลี่ยนไฉ่
อุ	เกิดแต่ไฉ่แสง	โดยสุทร สนั่นฟ่อ
เอ	เกิดแต่ไฉ่ไค้	อยากรู้แผน
ขุนมหาวิไชย (จันทร์)		
อา	ขรรณทศกัทรไฉ่	เข็ญกาย
อิ	ยักษ์รับทำตาย	พองน้ำ
อุ	รหัศม์ขกลาย	กฤลัก ษมีชา
เอ	กะพิศณฤทธไฉ่	พบแล้วโคกแสน
ขุนอุดมรักษา (ใบ)		

กระพุท ๒๖

บทไฉรงวัลที่ ๑

โอ	อะไรไค้ลั้งแล้ว	เหลวไหล
ลเห่	ละห้อยห้อยไป	เย้อยแท้
โอ	ขึ้นแหละนั่งใจ	นั่งล่า
ลหูก	ชีเชอจริงแฮ	บอกให้เชอเฉย

นายเปล่ง คิษย์วัคยวรรณิเวศ

บทไฉรงวัลที่ ๒

โอ	พ่อเนออ่อนเคล้ง	หนะโอ
ลเห่	เอ๋ยนอนเสียวโต	อयर้อง
โอ	อ้ายคักแกง	หิวปังก ปังกเอย
ลหูก	ลหูกคักก้อง	เกียงปล้าลงเปล

นายเปล่ง คิษย์วัคยวรรณิเวศ

โอ	นอนอย่าอั้นนะ	โอ้ออ
ลเห	เหเหโฮ	กลับร้อง
โอ	โอตักแกโต	กินข้าว นะซีอ
ลห	คึกเพรียกพร้อง	อยู่แล้วเร็ววนอน

ขุนศึกกรณียวรรณสาร (นุ่ม)

กระทุ้ ๒๗

บทไ้รางวัลที่ ๑

ลาล	วนคนเข้าก็	หางาน ทำแซ
พา	พวกเข้าตงกราน	คักไม้
เฮ	เฮส่งเสียงขาน	ชนลาก มาเฮย
โล	ระห่อจิตรไว้	เหนอยน้นๆมี

ขุนมหาวิไชย (จันทร์)

บทได้รางวัลที่ ๒

สาล พาสีพริบพร้อม เปรียงกัน แล้วพอ
 พา กิจอันหนักพลัน เสรีใจ
 เข แต่ปากฉัน ใจแฉก กันแฮ
 โล ภาระจิตรถยาได้ เกิดแล้วการเสีย

ขุนศุภกรณ์บรรณสาร (นุ่ม)

สาล วอนลมเล่ห์หล่น ชายชวน
 พา จิตรสัตรีชวน ยั่วเคล้า
 เข ล่าฉกตัวพวน จะอยู่ ไฉนนา
 โล ภาระคะเร้า เร่งร้อนตามชาย

ขุนอุดมบริรักษ์ (ยัน)

กระที่ที่ ๒๕

บทได้รางวัลที่ ๑

ฝ่า	คักกระจกัณ	ชาวฝ่า—
หรั่ง	ชอยประกัประกั	ประกัประกั
ม้ง	กรคักคัก	แจกชอย ทำเซย
ข้า	ชอยทั้งสองข้าง	ฝรั่งทั้งจันเจือ

นายปลาด เปรียญ

บทได้รางวัลที่ ๒

ฝ่า	ประกัประกั	ทำฝ่า—
หรั่ง	วุ่นเอาผูกทา	ทักไม้
ม้ง	กรท่อนท่ายลา	ม้งกั หิวพ่อ
ข้า	ไม่ขอเห็นให้	เกลียดกร้อยพันษมา

กรมหมื่นนราธิปประพันธ์พงศ์

ฝ่า หวังครึ่งโน้นเที่ยว ช้อฝ่า—
 หวัง กัดเคินกินมา กัดกล้วย
 มัง คุคคาตเหมือนสา ล้มมา เปลือกพ้อ
 ช้า แทบต้องแขงตัวย เย่น้ำพาดัน
 กรมหมื่นนราธิปประพันธ์พงศ์

กวีที่ ๒๙

บทได้รางวัลที่ ๑

ทะ ไกรกัมมิกมั้น แผลกนิค ทอภพ
 ลุง กิ้วยังคิก แผลกนอย
 ทุ่ง กามระกุ่มกิก กั้นไม้ มากเลย
 แซ่ แฉะและขยันร้อย ส่วนเพี้ยนผลกัน

กรมหมื่นนราธิปประพันธ์พงศ์

บทใต้รางวัลที่ ๒

ตะ	ตั้งเต่งคุ่มก้อง	กลองหนึ่ง
ลู่	ฉ่างกลองจิ้งจก	ลั่นแล
ตุ้ง	ตุ้งรับไชยฟัง	ไซ่นพากย์ บทพ่อ
แซ่	ตอกหุ่นเงินแม่	เท่งตั้งมอญรำ
		หม่อมราชวงศ์ไพฑูริย์

ตะ	ไปตูแห่จ่าย	เวลา ช้ายเว
ลู่	พั่งนันทา	อบไต้ย
ตุ้ง	ตั้งใส่หenna	แม่หนะ
แซ่	อิมกัยหนมไต้ย	เกี้ยไว้ไปกิน

นายไทม บ้านข้างวัดสามพระยา

กระพุทที่ ๓๐

บทได้รางวัลที่ ๑

ฅ ตายกลัวเกลียดตอ้ง ตายเป้น ฅชา
 สาง สายเหม็นกลบเหม็น เยี่ยงน้น
 เทว ไทโครเป้นเห็น ไครอยตั้ ย้างพ่อ
 ทา ขค้งออกกลั่น เกลียดท้งห้วงเกิน
 นายเหมื่อน วังกรมหม่นนราธิป

บทได้รางวัลที่ ๒

ฅ มีฅอวกให้ เราเห็น ฅัวเทอญ
 สาง ค่ำฤยามเย็น ก็ไค
 เทว ทาวามีเ็น ฅูเสด็จ หน้อยรา
 ทา ทาคอากาศให้ ปะแล้วเป้นยอม
 กรมหม่นนราธิปประพันธ์พงศ์

๒๘
กฤษฎีกา ๓๑

บทได้รางวัลที่ ๑

ฐิตะ ทงศ์สังฆสถิยสร่าง สสมาทาน
 วัชร กบิลสรพเพสสิมาร มุนักล้า
 ประวิทย์ ภูษิตคัคคสันทาน โดยชอบ ธรรมแซ
 ช่าง สุกุใจผ้าย เก้าย้อมณอมครอง
 กรมหมื่นนราธิปประพันธ์พงศ์

บทได้รางวัลที่ ๒

อุ	มาจะบึกแม่น	มิดไฉน
ระ	หัดเหตการไค	คุนั้น
ปะ	ปฏิบัติชั่วคิใน	พนมพนัน กัก
ยัง	จากปากเองอัน	อรรถไว้อาตง
ขนนวรรณบรรณกิตย (สวาคี)		
อุ	มามาแมกแม่น	มัจฉันท์ หมองนอ
ระ	ฤกวินจากขวัญ	เนตรนอ
ปะ	ทะทุกซ์เทวศรัน	ทศท่ม ทรวงแม่
ยัง	เล่ห์ขบขกตอง	ปวศร้าวทรวงเรียบ

พระยาสมิทธสรวรรพการ (ทัก)

กระทู้ที่ ๓๒

บทได้รางวัลที่ ๑

ผู้	มีนิวาศตั้ง	กลพงค์
ลาก	หายเงินทองคง	คังคู้
มาก	หม่บรีวารวง	แวนนัย ถือเฮ
คิ	สิ่งใดไม่รู้	เรียกผู้คิกัน
	นายเหมือน	วังกรมหมื่นนราธิป

บทได้รางวัลที่ ๒

ผู้	เคียวฤาจักสู้	แสนพัน คนพ่อ
ลาก	แยกทำไคพลัน	ไปช้ำ
มาก	เสียงกล่าวย่นยัน	เท่จกลับ จริงเฮ
คิ	มากปากว่าขำ	แน่คั้งเป็นตาม
	ขุนนวกกรณ์บรรณกิตย (สวาค)	

ผู้ ลุลาภยศทั้ง พิตยา นะฤา
 ลาก ลู่ณทิมฐิมา แทน้อย
 มาก เวียนมากอุตสา หะมาก ทอกเนอ
 ัก ไซค์โคยถ้อย ที่คล้อยหาที่
 หม่อมเจ้าเพิ่ม

กระทุ้ที่ ถาก

บทได้รางวัลที่ ๑

ตาม รดตามมาวัง พอทัน
 ขญ และขापเหลือชน แข่งสู้
 ตาม ไปยั้งไกลกัน นัยโยชน์ เจียวพ่อ
 กรวม อาตมเองหากรู้ สักแล้วควรเคย

นายชม เสนมียนกรมกระสาปณ์

บทได้รางวัลที่ ๒

ตาม จันทนงั่วผ้า ปะเคิน เต๋อพ่อ
 ขุญ ช่วยหน่อรววยเงิน ไม่น้อย
 ตาม อย่างเก็คออย่าเลน เลื่อเรื่อง เพียวเลย
 กรวม ซอบคอบผลร้อย เทำให้เกินเห็น
 กรมหมื่นนราธิปประพันธ์พงศ์

ตาม ที่พริกแล้ว จักทำ ไฉนรา
 ขุญ ก็สัสมิจะกรรม ก็ม้วย
 ตาม เก็คเกิดแล้วจำ ตายขณะ หนึ่งแม่
 กรวม ฆ่าตายตายด้วย รักแล้วกลัวไย
 กรมหมื่นนราธิปประพันธ์พงศ์

๔๔

กระทุงที่ ๓๔

บทไฉรงวัลที่ ๑

อยู่	ถือไม้ท้าวขอก	ทองเทียว นะพ่อ
มัน	พละแขงแรงเงี้ยว	พ่อเจ้า
ขวัญ	พ่ออย่าฟังเปลี่ยว	ปล่อยปละ พ่อนา
เย็น	ชีพยัคชเฝ้า	ค้ำยังย่นนาน

พระองค์เจ้ากัลยาณประวัติ

บทไฉรงวัลที่ ๒

อยู่	บนชิงช้าโอ	อิทธิไณ สุนกฤ
มัน	กัศิโท	หกเค
ขวัญ	หายกลัขยาโยน	ยบวหล่น ลงชา
เย็น	อยู่คินคอกเฮ	สนุกไค้สยาย

นายคิน

อยู่ คงความพร้งพร้อม เปรียงกัน
 มั่น กว่าค่ายศรรรพ์ สิ่งข้อง
 ขวัญ เมืองคู่ขวัญขวัญ ความรัก พร้อมนา
 ยืน ซอกลอเกยรตักอง ชั่วฟ้าดินสลาย

ขุนมหาวิไชย (จันทร์)

บทที่ ๓๕

บทใต้รางวัลที่ ๑

ประ ฤพิทตผลแสนหน้อง นางร่ำ
 ถัง ยี่ถัดถังรำ ยัวเย้า
 โยน หยัดหัดถ้วทวยท่า ที่ยั้ง ปล้มแซ
 โกลก เกกตลกโตมเจ้า หวีตรวงเวียมผวา

ขุนนวรรณบรรณกิตย (สวาท)

บทได้รางวัลที่ ๒

ปะ กลองยาวใหญ่แท้ คีลอง
 ถึง เป็ดเถิงของ เข้าข่ม
 โยน กลับกกลอกคอกทอง กระแยะ ขยับแซ
 โกก กักหั่วทิมทุม ทุมชันคางซอ
 ชุณนิพนธ์พจนานกต์ (กิตติ)

ปะ คดงเท่งเมื่อนัน มโนรา
 ถึง แกะเหอเรามา น้แล้ว
 โยน ชักสายพาหา อ่อนเฉิบ เฉิบแม่
 โกก ลั่นชาฆ่าแก้ว พม้วนเมินอาย

นายเปล่ง คิษย์วัฑวรนิเวศ

กระทุ้ที่ ๓๖

บทได้รางวัลที่ ๑

นะ วมาศนิราศน้อง นอนเคี้ยว แม่เอ๋ย
 รก รักหนักจิตรเหลียว เจอะจึง
 จก จีบคู่เคียงเลี้ยว อายสั้ว สักนา
 เปรต ททนต์ทุกซกกลง เกล็ดกรอนเส่มอเรียน
 ขุนนวรรณบรรณกิตย (สวาคี)

บทได้รางวัลที่ ๒

นะ รงค์องอาจควย นายทัพ ทิเอ๋ย
 รก แต่พลญานัน เก่งไค้
 จก กระหอกจะออกกลีบ ผลนวง์ เกล็ดเส
 เปรต จะเปรียบปราชญ์ให้ เร่งรู้ประมาณการ
 แม่เอ๋ยม ข้านางขุนพรม

นะ ฤมลนฤมิตรห้าม ทัพพระ ไวยแซ
 รก แอขแอขคายอะ มนุษย์แกลัว
 จก จกอัสสียะ บุตรหลัง ไหลเอย
 เปรท แม่แปรเพศแล้ว หลบหน้าเลยหนี
 พระองค์เจ้ากัลยาณประวัติ

๖๘
 ฤทธิ์ที่ ๓๗
 บทไฉนวรรคที่ ๑

สำ รัยเมียจกพร้อม เชิญมา
 รัย ประทานกับปลา สลิกขิง
 คับ แค้นจิตรผัวระชา เต็มอิต ใจนอ
 คั่น ควักเพียงจักทั้ง ถาคทั้งควาวหวาน

นายเลื่อม กรมกระสาปน์

บทได้รางวัลที่ ๒

ลำ	นักสองแห่งทั้ง	ภรรยา สองพ่อ
วัย	แต่บ่นอาหา	เหตุซึ่ง
คืบ	ใจเห็นขอยกกลับมา	ต้องขอ อีกเขย
คือน	ควักชักหน้าขัง	แต่ตั้งระวังແທ້

เจ้าหมื่นศรีสุวรรักษ์ (เพ่ง)

ลำ	เพ่งนามถิ่นล้วน	โรงเี
วัย	หล่อหลอมดีเหลือ	ถิ่นก้อง
คืบ	คั่งนังค้ำไ้	ไ้ก่เปก เบ้งนา
คือน	ทั้งขบขบของ	ทนนเสมอเสมอ

นายเปล่ง ศิษย์วัดขวรรณิเวศ

๕๐

กระทุ้งที่ ๓๘

บทได้รางวัลที่ ๑

ทก	อกริดกไอ	อาตมา จนเคย
ทก	เหล่าเฝ้าพวงษา	ไยไย
ทก	ภักตร์เพ่งคอา	การเล่ห์
ทก	คิตโอยรู้เขายม	ปากไยยแถลง
	นายอยู่	กระทรวงโยธาธิการ

บทได้รางวัลที่ ๒

ทก	เอาเปล่าเปล่าแท้	ท่านยาย
ทก	ว่าเขาคมคาย	ก็ชิง
ทก	ตั้งคลังใหญ่หมาย	มันว่า รักแล
ทก	กระแทกตวทง	หยิกข้าขาเขียว

พระองค์เจ้ากัลยาณประวัติ

ทก	ทกอุระเท้น	ตกใจ
ทัก	ว่าเลียงอะไร	หนะเจ้า
คัง	คังเฮ้เกิดไฟ	ตอกกระ มังนา
คัง	อีกออยนเข้า	มกแล้วตนหรือ

หลวงสถิตยนิมานการ (ม.ร.ว. ชิต)

กระทุท ๓๔

บทไตรางวัลที่ ๑

โลก	เจ้าชายยักรัง	ชนคช
โม	หะยทหวังยศ	ชเยศไว้
โท	ท้าวร่อนจ้าวท	คิวัน พร้อมพ่อ
สัน	โทฐสามพระยาได้	เสด็จขึ้นครองถวัลย์

นายเปล่ง คิษย์วัทขรรนิเวศ

บทได้รางวัลที่ ๒

โลก แผลงว่าลโมภให้ เห็นความ แลแฮ
 โม หะอ่านเสียงสยาม โมห์ร้อง
 โท ษะว่าโทษตาม แต่เสนาะ ศัพท์ฤา
 สัน สะกฤตบค้อง แต่งใช้ไทยแผลง
 ขุนประเสริฐวิชิต (แพ เปวียน)

โลก ย่อมตักสิ่งเกอ กุลทา นมัยแฮ
 โม หะตักขัญญา ล่องรู้
 โท สะตักเมตตา สุนัขาท
 สัน เทศสามสิ่งกั ก่อให้ไววอน

ขุนมหาวิไชย (จันทร์)

กระทุงที่ ๔๐

บทได้รางวัลที่ ๑

อ	เชอะทรายชักถ้วย	ทำลาย—
ล่อย	หลดลยเลือนหาย	ไต่บัน—
บ้อย	พลอยเกลอนกราย	ออกอ็ค—
เอ	อยู่กูเถอะชั้น	ถาคถ้อยเต็มสถาน

นายเพิ่ม

บทได้รางวัลที่ ๒

อ	ลีกันคให้	คัสก มาเซ
ล่อย	หลอกปอกทรวัยน	ผิตเค้า
บ้อย	บันบ่นยามคก	แสนยาก จวังนอ
เอ	อ็คชัคใจเข้า	ยวชเข้าเป็นถน

ขุนนิพนธ์พจนาคถ์ (กิต)

อี หลีกอิเหลื่อคน คอเวศปอน เกนซา
 ล้อย ล้อยเลื่อกลายตอน ช้องคู้
 บ้อย คล้าไผ่พยถอน ใจใหญ่ อยู่เอย
 แอ อักหนังลือ อิกน้ำใจจริง

นายมงคล

กระทุทุ ๔๑

บทได้รางวัลที่ ๑

ชะ ณะมีทรัพย์แล้ว เลี้ยงชะ
 หรม เฟือนแลพงชะ อ่อนน้อม
 ถม ทุกขัญชาติมิตรผละ เปนพวก
 เถ ณะศักรค้อม ลักข้อยบายหายาม

ขุนอคมรักษา (ใบ)

บทได้รางวัลที่ ๒

ชะ ณะโคบุตรกริ้ว โกรธชะ
 หรม สั่งอรุณชะ นุชให้
 ถม โทษจับเถรกะ อำมาจ ชีพเส
 เถ ระเจ้าเล่ห์ไต่ สดับค้อมปลอมหนี
 หม่อมราชวงศ์ถนัด

ชะ นิษฐานหยอกหนอยแม่ อิงชะ
 หรม โกรธเรียบฤๅชะ สดับสับ
 ถม หญิงอื่นไม่ประ สงคู้ เคียงเลย
 เถ ระจิตรพิไยทั้ง ทอดให้ออกสุ

นายเจิม บ้านสมเด็จเจ้าพระยา

๕๖
 ๒๘
 กระจุกที่ ๔๒
 บทได้รางวัลที่ ๑

จี้	กระจุกโกลกชโงกหน้า	กเงา
คำ	วิธีถึงรักตรว	ก่อนน้อง
ถล่ำ	คิณิกคยาเขา	สรวลส่ง เจียวเอย
แกง	จะกลีบคำต้อง	รลกให้เห็นสม
		หม่อมเจ้าชายคำ

บทได้รางวัลที่ ๒

จี้	ยักจักไต้ไพร่าะ	ไต้สวณ
คำ	วิธีเลศหาขบวน	ล่อล้อ
ถล่ำ	พลาคแห่งไคทวน	ทักถึ เข้าเทอญ
แกง	จักออกเป็นข้อ	ล่อให้เห็นจริง

๕๕
 นายเชอ

จับ	โตจับให้มัน	เหมือนหมาย
คำ	ก็กำจนวาย	อย่าได้
ถล่ำ	ผึกคึกทวนกลาย	กลับจับ
แกง	เร่งตั้งสติให้	มันแล้วเป็นที

พระองค์เจ้าสุทนต์นิกาม

กระทุ้งที่ ๔๓

บทไฉ่รางวัลที่ ๑

ผู้	ใหญ่ไฉ่จักต้อง	มากอา ยุๆ
ชาย	และหญิงเต็กชวา	เรียมได้
ราย	เคียวที่ขั้วญญา	สติตรี รอยพ้อ
เรือ	ทลถึงเก่าไฉ่	ชอยข้างใครมี

ขุนศุภกรณบรรณสาร (นุ่ม)

บทได้รางวัลที่ ๒

ผู้	หญิงงามแรกเกิด	กลพักษ์
ชาย	เปรี้ยวโคคยชัก	พริ้นแพ
ราย	รักร่วมสมรัก	เออกลัย กลายพ่อ
เรือ	เทียบอิตถ์แท้	บุรุษแม่นคนแจว
		นายนาน บางขุนพรหม
ผู้	หญิงทั้งพวกล้วน	ลงนา วาโฮย
ชาย	แต่ล้วนชายพา	พวกพ้อง
ราย	เรียงทากชลา	คิตคอบ เพลงแซ
เรือ	เทียบเคียงคู้อง	เรือยโตคอบคำ

นายเจิม กรมกระสาปน์

๕๘
บทที่ ๕๕

บทได้รางวัลที่ ๑

ผู้	พุกคิกปากด้วย	ตัวเดิม น้อยแน
หญิง	ไม่พอต่อเดิม	ตึกสรว้อย
วัง	ศัพท์ใส่สรูปเสริม	แทรกกับ
เรือ	เช่นผู้ชายน้อย	เพิ่มท้ายรายเรือ
	นายนาน	บางขุนพรหม

บทได้รางวัลที่ ๒

ผู้	ผนวชควรหน่ายวัน	ถวิลถึง
หญิง	ข้าศึกอย่าฟัง	รลิกให้
วัง	วังระริกริง	ร้อนเกิด เกลศนอ
เรือ	วัชยันยาไท	พรตราวเหลือสมาน
	นายเปล่ง	ศิษย์วัดบวรนิเวศ

ผู้ ชายรายเรือยั้ง ศักรวา
 หญิง กัลลยล่ำพา เพื่อนพรหม
 วัง หรั่งฉิ่งรำมะนา โทณทัช ขริ่มเซย
 เรือ ใหญ่น้อยลอลลัม มากผู้คกระทง
 เจิม เมืองนนทบุรี

บทที่ ๔๕

บทได้รางวัลที่ ๑

ผู้ วันเดือนจระรัง เรียกหลัง
 น้า ก็เห็นควรพั้ง เชื้อไต่
 พ้า เติมแผ่นเคียวตัง ฤาเรียก
 ใหม่ นี่ใครทำให้ ใหม่ขึ้นคิตตงน

นายอยู่ กระทรวงโยธาธิการ

บทได้รางวัลที่ ๒

ย	นี้หมอตักไว้	ไข่ผิ
นำ	จะหาทองยัด	ปากให้
ฟ้า	ผ่าเถิดว่านิษฐ์	จักนอก ใจนา
ใหม่	เวศเก่าก็ไร	เรือนนี้ถูกโง
		นายพลอย หอพระสมุค

ย	คิเห็นรักตรผู้	มีทรัพย์
นำ	รักคนขอรับ	ท่านกลุ้ม
ฟ้า	ผ่ายากจนกลัย	คิตเกิด
ใหม่	เผื่อเราจักอัม	กอดก้นทองมา

นายอยู่ กระทรวงโยธาธิการ

กระทุที่ ๔๖

บทได้รางวัลที่ ๑

เสีย	ไปหมายจักแก่	พอคลาย
กำ	หนึ่งสองกำหมาย	มั่งสู้
ซ้ำ	เวียนนิบหาย	เหตเลน หลงแซ
กอบ	ส่งกงสู้	หมดเหยนมาหิว
		พระพร วัตราชบุรณะ

บทได้รางวัลที่ ๒

เสีย	งามเพราะเจ้าไม่	ฟังคำ
กำ	ชัยสั่งฤท่า	เช่นถ้อย
ซ้ำ	สอนหล่อนกลัยสำ	แดงรักตร์ นัมนา
กอบ	แต่ไม่โหดห้อย	คึกท่ายมาเสมอ

นายอยู่ กระทรวงโยธาธิการ

เสีย	โตไปเท่าตัว	เสียคำจริงเลย
กำ	หนกโทษเหลือกำ	หนกถ้วน
ซ้ำ	ก่อเหตุไม่จำ	เปนเกิด ไต้เนอ
กอบ	แต่อธิกรณ์ล้วน	เคือครอันเราเขา

นายอยู่ กระทรวงโยธาธิการ

กระทุที่ ๔๗

บทไตรังวัลที่ ๑

เคราะห์	กรรมจำเวศร้าง	แรมขนิษฐ
หาม	รุ่งหามคำจิตร	จ่อเจ้า
ยาม	หนึ่งนราศมิต	เสมอหมั่น ยแม่
ร้าย	โรคโคกรักเศร้า	สุทรอันทรงเรียม

นายไล่ กระทรวงโยธาธิการ

บทได้รางวัลที่ ๒

เคราะห์	ที่เคราะห์ร้ายไ้	ผู้สง
หาม	สุขทุกซัดมวาง	ทุ่มให้
ยาม	ที่ก็เพราะทาง	ทำถูก คินา
ร้าย	กิจทุจริตไว้	มีกร้ายแรงถึง

พระราชานุพัชรมณี (ม.ร.ว. เจริญ)

เคราะห์	การมาตรเสเกาะแล้ว	คงคล้าย
หาม	หนักหยดคงหาย	เหนื่อยไ้
ยาม	คิดฝึกแล้วหมาย	ชอขยาก นักพ่อ
ร้าย	กว่าอื่นอีกให้	หมั่นตั้งสติระวัง

นายสาย ศิษย์วัดพิไชยญาติ

บทได้รางวัลที่ ๑

นั่ง กิณฑชณิกิตลวัน ชนิจิจัง

ยาม ขัฟเวริญยัง ขยัญ

ตาม ใจใฝ่จิตรภัง วลดก เมียนา

ไฟ ทับค_๑ขัฟพล ลัยสันล้วนประสงค์

ขนมหาวไธย (จันทร)

บทได้รางวัลที่ ๒

นั่ง	นอนถอนจิตรเศร้า	กระสัน
ยาม	เคราะห์เจ้าเกาะขวัญ	เนตรว่าง
ตาม	ไปก็ไกลกัน	คารึยัง นึกแม่
ไฟ	วาร์อนซอนข้าง	ครึ่งรอนรักเวียม

นายมงคล กระจ่างเมือง

นั้ง นอนตอนเค็กรู้ ลักสยาย จริงพ่อ
 ยาม แก่ก็กลับกลาย เกิดข้อ
 คาม เอ็นอีกเส้นสาย เลี้ยวปลาย
 ไฟ ชาติหย่อนจึงต้อง นวคเหินเป็นนิรันดร์
 นายชวนชวท กระทบวงมูรธาธร

กระทู้ที่ ๔๘

บทได้รางวัลที่ ๑

ใจ รักสมัคข้าง ทางพาส แล้วพ่อ
 เร็ว นักไม่พักนาน แน่แท้
 ค่วน คั่นและการ ใหญ่อยู่ พ่อเซบ
 ใต้ แต่เพียรผลสมแม่ เหมาะแล้วคี่เอง

นายเปลี่ยน หอพระสมุท

บทใต้รางวัลที่ ๒

ใจ	คอหนอน้องช่าง	ทำเคย
เร็ว	รวตจริงแม่เอ๋ย	หมดเอื้อ
ถ้วน	ผลกรักเรียมเกย	กอระ กำน่า
ไต่	ใหม่หรือไฉน	นุ่มเจ้าจงແທ້ແທ້
		นายไล่ กรมโยธา

ใจ	เจ้าพี่งไต่	เห็นใจ พิมเอ๋ย
เร็ว	กว่าสายชลไหล	เชียวคว้าง
ถ้วน	สละสิ่งอาไถย	เรียมหมด ฤาแม่
ไต่	แนบแอบพ่อช่าง	เชิดหน้าสง่าโฉม

นายมงคล กระทรวงเมือง

๖๘
ภะระทุท ๕๐

บทได้รางวัลที่ ๑

เป็น เหตุเพราะครุฑเค็ดม บเคดง จิตรเขย
ไร รูปคนธรรพ์แปลง ซ่อมเรือน
เป็น เวนครังวันแฝง ฝากรัก กันนอ
ไป สติชัยพินานเคด้น ลอบเคลักากัก
นายชุ่ม กระทรวงเมือง

บทได้รางวัลที่ ๒

เป็น ไฉนพระพรเเรน ทำอะ—
ไร เล่าเชิญมาขัระ คชให้—
เป็น เกียรติแก่ทวยทะ ทารเพราะ—
ไป ภาคน่านนี้ไซ้ คักข้างจักสุญ

นายสอน คิชย์วัคขวรรณเศ

เปน พวกขายค้ำมุง หมายกำ—
 ไร เช่นพวกเราทำ กระทุ—
 เปน โคลงใส่ชองน้ำ คำส่ง—
 ไป มุงเอาข้อดี สละทิ้งการหลาย

พระมหาโชติ วัตรวชิรบุรณะ

